

КРЫВІНКА

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

ЖНІВЕНЬ

№13 (131)

2013 год

"Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай".

Ул. Караткевіч.

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ЖНІВО – 2013

На 19-га жніўня ў Бешанковіцкім раёне было ўбрана 82 % плошчаў. То бок, жніво блізіцца да заканчэння. І тое не паўсюль. Да прыкладу, у гаспадарцы "Нізгалава" на гэту дату было абмалочана толькі 53% плошчаў. І тое, што жніво ў "Нізгалаве" ідзе традыцыйна са скрыпам, як, дарэчы, і сяўба – не сакрэт.

Можна спрагназаваць і асабліва не памыліцца, што нават пры аптымальным надвор'і жніво ў бальшыні гаспадарак мусіць быць скончана не раней за 1-га верасня. А, значыць, як і ў мінулыя гады, сёлета яно будзе доўжыцца біты месяц з гакам. Як правіла, у нашым раёне яно пачынаецца каля 15-га ліпеня і цягнецца да 1-га верасня.

Агароды ў гэты час ужо цалкам парослыя травой, а зерне пасля абмалоту вільготнае. І дасушыцца яго неяк: на вераснёўскае сонца надзея слабая. А таму ўся надзея на важкі каравай з калгасных палеткаў.

Але сёлета тут пахваліцца няма чым. "Наватар" ужо зваліўся з 40 ц/га, "Палітадзелец" да канца жніва наўрад ці ўтрымаецца на 30 ц/га. А ў астатніх гаспадарках паказчыкі ўраджайнасці ўжо больш чым сціплыя

– 22 – 27 ц/га. Такая ўраджайнасць была 30 гадоў таму, калі я пачынаў сваю агранамічную працу на Бешанковічыне. Не было тады аграгарадкоў, сучасных камбайнаў, энерганасычаных трактараў, абаротных плугоў і г.д. А намалочвалі тыя ж 25 ц/га.

Сёлета ўмовы надвор'я нельга назваць у цэлым неспрыяльнымі для зерневых культур. Чаму ж тады ў большасці гаспадарак раёна на 19-га жніўня ўраджайнасць складае ўсяго 25 – 27 ц/га? Гэта ж толькі на 80% плошчаў, калі ўбраны найлепшыя, найбольш урадлівыя ўчасткі. А якой будзе ўраджайнасць 1-га верасня?

Не, мы ведаем колькі мільёнаў нам трэба намалаціць, каб "забяспечыць харчовую бяспеку краіны". На паперы мы намалоцім, колькі нам загадаюць. Але ж не за гарамі час, калі буханка

хлеба ў крамах будзе каштаваць ужо даляр, а то і больш.

Па стану на 13-га жніўня на раённай Дошцы гонару быў нават ААТ "Бачэйкава-Агра" з ураджайнасцю 27 ц/га. Такую ж ураджайнасць мелі перадавыя гаспадаркі Бешанковіцкага раёна яшчэ ў 70-я гады мінулага стагоддзя.

Р.С. Пацверджанне маіх слоў: "Гранічныя максімальныя адпускныя цэны па асобных групах хлеба і хлебабулачных вырабаў з 29 жніўня будуць павялічаны ў сярэднім на 10%." Гэта прадугледжана пастановай Мініканомікі № 59 ад 23 жніўня 2013, якое афіцыйна апублікавана на Нацыянальным прававым інтэрнэт-партале, паведамляе БЕЛТА. Дакументам уносяцца змяненні ў пастанову Мініканомікі № 35 ад 26 красавіка 2012.

Партал твайго горада: <http://beshankovichy.by>

НАША СПАДЧЫНА

ЗРУЙНАВАНАЯ "САЛОМІНКА"

Парк "Саломінка" заклаў у 1906-м годзе ў вёсцы Дабрыгоры ваенны ўрач П. М. Красавіцкі, які ў час сваёй службы на Далёкім Усходзе быў здзіўлены разнастайнасцю расліннага свету і паспрабаваў стварыць падобны куток на роднай зямлі. Падарожнічаючы на ровары па родным краі, я і завітаў сюды.

Асноўная па аб'ёму частка парку Красавіцкага уздоўж ліпавай алеі, па якой пад'язджаеш да сядзібы, была адведзена пад сад, які меў чатырохвугольную форму. Ён адрозніваўся разнастайнасцю гатункаў і даваў пачатковы матэрыял для пашырэння культуры плодовых раслін.

Цяпер у цэнтры гэтага парка больш за 10 гадоў стаяць руіны былога дзіцячага садка былога калгаса "Савецкая Беларусь". Падобна на тое, што сілаў, каб разабраць тыя руіны за 10 гадоў, у раённага аддзела культуры (а цяпер яшчэ і ідэалогіі) няма. Хаця на суботнікі аддзел выязджае рэгулярна, толькі на тых суботніках ён фарбуе прыдарожныя згароды ды чысціць фермы.

У любой еўрапейскай краіне на гэтым месцы сярод парка стаяў бы помнік заснавальніку "Саломінкі". Але людзі без памяці на тое нязвольныя.

Алеі ўздоўж сада раней утваралі прагулачны маршрут. Ён быў своеасаблівым, бо тут былі высаджаны розныя экзоты – бук

лясны, карагана дрэвавідная, таполя Пятроўскага, лістоўніца еўрапейская, ліпа буйналістая і іншыя.

Вы спытаецеся, ці захавалася што да нашага часу? Так, захавалася. Па-першае, гэта алея з лістоўніцаў. Праўда, сёння гэтай алеяй ніхто не ходзіць. Лістоўніцы магутнымі волатамі ўзвышаюцца над берагам ракі Крывінкі, маўклівымі сведкамі ўсіх злчынстваў, што адбыліся на тутэйшай зямлі за апошнія 100 гадоў.

Ёсць і цудоўныя ліпавыя алеі, якія атачаюць былы парк з усходняга і паўднёвага бакоў. На пачатку адной з алеяў вісіць знак, што парк ахоўваецца дзяржавай! Аднак знак той намёртва прыбіты цвікамі да адной з ліпаў, якую калісьці садзіў Пётр Красавіцкі. Узнікае пытанне, што ж з'яўляецца каштоўнасцю: ахоўная шылда ці парк і дрэвы ў ім?

Вось так наш аддзел культуры райвыканкама пазначае сваю прысутнасць на тэрыторыі.

А ў глыбіні парку пануе запусценне. Зрэшты, не паўсюль. Захаваліся тут

сляды дома, які пабудаваў калгас у 70-х гадах. Дом той згарэў, а вось нейкія будкі ад яго засталіся.

Невялікую заходнюю частку сядзібы ўздоўж алеі з лістоўніцы раней займалі пейзажныя пасадкі на плошчы каля аднаго гектара. У склад іх уваходзілі піхта сібірская, субальпійская, белая і бальзамічная, сасна горная, жорсткая і чорная, ясенярагонскі, арэхшэры, лістоўніца Кемпфера і іншыя. Зараз гэта ўсё беззваротна страчана. Як страчана і прызначэнне самога парку.

Ніхто тут не гуляе. Сюды не прыязджаюць, каб успомніць добрым словам былога гаспадара. Не праводзяцца тут аніякія масавыя мерапрыемствы. Парк сам па сабе зліквідаваўся. Але і тое, што ад яго засталася сведчыць пра магутны дух нашага народа, які уваскрэсне, калі да ўлады прыйдуць людзі з душой.

Я ў тое веру.

Г.Станкевіч

Р.С. Фотаздымкі з парка "Саломінка", якія пацвярджаюць сказанае, можна паглядзець на сайце beshankovichy.by

НАША ЖЫЦЦЁ

АБНАВІЛІ ХОДНІК У БЕШАНКОВІЧАХ

Спякотным летнім днём 22-га жніўня у Бешанковічах уздоўж вуліцы Віцебская шаша з'явілася асфальтавае пакрыццё на ходніку.

Трэба сказаць, што падрыхтоўчыя работы тут пачаліся яшчэ напрыканцы чэрвеня. І паўзлі яны, вобразна кажучы, як муха па смале.

Спачатку ходнік абсталювалі новымі барджурамі, і гэта работа вялася амаль цэлы месяц. Як пешаходам, так і кіроўцам яна прынесла вялікія нязручнасці, бо на ходніку доўгі час ляжала груды пяску, а праезджа частка шашы часта была часткова перакрытай.

Потым падбудучы асфальт падсыпалі тоўстую падложку, каб зменшыць расход асфальту. Яе выраўнавалі і ўтрамбавалі.

І цяпер усе цяжкасці засталіся ў мінулым, і бешанкоўцы могуць з асалодай прагульвацца да бальніцы і назад па абноўленым ходніку. Яго даўжыня ў цэлым не перавышае 300 метраў.

Вось толькі карыстацца гэтым ходнікам будуць не ўсе. Бо з цэнтра

горада найкарацейшы шлях да бальніцы ідзе праз старыя могілкі. А з вуліцы Чарняхоўскага – праз вуліцу Калініна і парк. Там ёсць сцяжынка, якія зручныя для хадзьбы, але яны асабліва ўзімку патрабуюць дагляду.

У райцэнтры засталася яшчэ кіламетраў 5 – 10 вуліц, якія тэрмінова патрабуюць ходнікаў. Калі абнаўляць іх па 300 метраў у год, то работы хопіць на доўгія гады.

М.Васільеў

УЛ. АРЛОВУ

Калі цемра фарбуе нябёсы гусьцей і няўрымсьлівай коткай душу маю драпае, мой здзіраўлены човен – няўлоўны, як ценё, мкне ў краіну, якую ня знойдзеш на мапе.

І няхай мала шансаў і мала надзей, што рух ветру панікля ветразі зловяць, штурман мой – маё сэрца бясхібна вядзе найдакладнейшай з мапаў, па мапе любові.

Анікому на сьвеце ня вынайсьці чар, каб зьбіць з курсу яго, каб спыніцца прымусяць. З апраметнае цемры ўяўляю я твар раз'няволенай, сьветлай, жывой Беларусі.

Г.Станкевіч

ЗА БЯСПЕЧНЫЯ ДАРОГІ

СПРАВА СКРАНУЛАСЯ З МЁРТВАЙ КРОПКІ

11-га мая на сайце beshankovichy.by быў апублікаваны артыкул "Ці прыжывецца зебра ў Бешанковічах?", у якім уздымалася пытанне разметкі вуліц у райцэнтры. Цэлых тры месяцы аніякой рэакцыі на яго не было.

12-га жніўня ў райвыканкаме я сутыкнуўся з начальнікам Бешанкавіцкага РАУС Новікам А.Р. На яго дзяжурнае пытанне: "Якія праблемы?" я прайнфармаваў яго пра адсутнасць знакаў "Пешаходны пераход" і "зебры" на шматлікіх вуліцах Бешанковічаў. Звярнуў увагу і на неабазначаныя фарбай так званыя ляжачыя паліцэйскія. Начальнік РАУС хуценька занатаваў пачутае і запэўніў, што сітуацыя зменіцца.

І вось ранкам 19-га жніўня на скрыжаванні вуліц К.Маркса і Урыцкага (не разумею, што такога яны зрабілі для Бешанковічаў, каб іх тут увекавечваць) з'явіліся камунгасаўцы. Да вечара гэтага дня скрыжаванне было размечана. Тут жа з'явіліся і новыя дарожныя знакі "Пешаходны пераход".

Новыя дарожныя знакі "Галоўная дарога" і "Саступі дарогу" таксама з'явіліся ўздоўж усёй вуліцы імя Валадарскага аж да мяжы горада і па вуліцы імя Чарняхоўскага. Праўда, ёсць пытанні да вышыні размяшчэння тых знакаў. Некаторыя з іх укапаны на вышыні 2-х метраў ад зямлі. Іншыя – трох метраў, што робіць складаным успрыманне знакаў удзельнікамі дарожнага руху. Акрамя таго гэта непрыгожа, калі тыя знакі выторкваюць свае галовы на рознай вышыні.

Пакуль што неабазначанымі застаюцца самыя ляжачыя паліцэйскія, хця папераджальныя знакі аб іх прысутнасці ўжо з'явіліся.

Вельмі хацелася б, каб распачатая справа не абмежавалася парай цэнтральных вуліц, а закранула ўсе асноўныя вуліцы райцэнтра.

Г.Станкевіч

ПА СЛЯДАХ АДНОЙ ПУБЛІКАЦЫІ

АДВЕІЦЬ МЯКІНУ АД ЗЕРНЯ

11-га жніўня на сайце beshankovichy.by быў размешчаны артыкул карэспандэнта Фёдора Сумкіна з фотаздымкамі кінутага ў Крупенінскім лесе зерня. Адразу ж пасля гэтага 13-га жніўня ў раённай “Зары” з’явілася “аправяржэнне” фактаў, пададзеных у Сеціве.

Са з’яўленнем Сеціва чыноўнікам становіцца ўсё цяжэй кантраляваць свае ўчынкі. Усюдыісныя журналісты аказваюцца раней за ўсіх у тых мясцінах, куды яны, здавалася б, аніяк не могуць патрапіць. І тады грамадскасць даведваецца пра шакуючыя факты.

Што робяць чыноўнікі потым, калі інфармацыя ўжо з’явілася, калі яна небяспечная для чыноўніцкай пасады? Правільна, стараюцца даць тэрміновае абвяржэнне. Пад яго падводзіцца розныя паперы (дакументы), магчыма, складзеныя заднім чыслом і г.д. Але ж факты – рэч упартая.

Скажам, у Сеціве з’явілася інфармацыя пра зерне ў Крупенінскім лесе. Калі меркаваць з пазіцыі чыноўніка (таму меркаванню ў раённай “Зары” адвялі ледзь не паўстаронкі), то аніякага зерня там не было. Былі адкіды. Іх выпісалі, за іх заплацілі, вось яны і ляжаць сабе там, дзе патрэбна – у лесе.

А з гледзішча простага чалавека адкіды зерня – гэта не зерне. Гэта мякіна, насенне пустазелля, то бок тое, што аніякага жывёліна есці не будзе.

А калі яго выпісвалі і плацілі за тое грошы, то, пэўна, было ўсё ж зерне. Няхай шчуплае, дробленае, другі гатунак, але ж зерне, фуражнае зерне.

Паспрабуйце выпісаць сабе хаця б тону фуражу па 300 000 рублёў. Я думаю, што вам адмовяць. Бо ў любой гаспадарцы ёсць свая жывёла, якую трэба карміць. Вам, які мне, прапануюць выпісаць фуражнае зерне па іншым кошыце – мінімум 2 500 000 рублёў за тону.

А тое, Крупенінскае “не зерне”, аказваецца, “планавалася выкарыстоўваць пры правядзенні карантынных мерапрыемстваў па папярэджанні распаўсюджвання афрыканскай чумы свіней у рэгіёне”. Якія правільныя словы! Толькі пасля таго, як выразалі Свіцінскі комплекс і знішчылі пагалоўе ў насельніцтва, будуць папярэджаць распаўсюд чумы!

Кіньце, шануюныя. Калі ўжо прывезлі зерне ў лес, то хаця б вартаўніка пастаўце. Як ніяк матэрыяльная каштоўнасць. Тады і ў журналістаў не ўзнікне пытання, што робіць тое зерне ў лесе, і вам не прыйдзеца няўклудна апраўдвацца.

М.Васільеў

НАВІНЫ З СЯЛЯНСКІХ ПАДВОРКАЎ

БЯСПЛАТНАЯ САЛОМА

Каб зрабіць жыццё вяскоўцаў больш камфортным, сялянам дазволілі бясплатна нарыхтоўваць салому, якая не прэсаваная і не складзеная ў валкі, а валяецца па полі. То бок яны могуць тую салому сагрэсці на полі сваімі рукамі і вывезці на сваім транспарце.

Як ацаніць такое дбанне? За сталінскімі часамі (калі саджалі ў турму за 5 каласкоў) гэта б, сапраўды, выглядала як неверагодная міласэрнасць. Цяпер жа, калі трымаюць хатнюю жывёлу лічаныя гаспадары, інакш чым здэкамз сялянна тое назваць немагчыма.

Самі калгасы паляць тую салому цэлымі сціртамі з рулонаў. (Фотаздымкі пра тое – на сайце beshankovichy.by.) Разжыцца рулонам-другім у любым калгасе не праблема: толькі свісні, як прывязуць за ўмераную плату. І тут такое дбанне!

Першы намеснік старшыні райвыканкама С.Акуневіч і сам нядаўна трымаў жывёлу на сваім падворку. Няўжо ён тады таксама ездзіў выграбаць тую салому рукамі і звязіў сваім транспартам?

Прывезці кожнаму сялянину на падворак столькі рулонаў, колькі той пажадае – вось рэальнае дбанне і дапамога сялянину.

Пасля выконвання такіх праграмаў чамусьці атрымліваецца зваротны эфект. Сяляне масава адмаўляюцца трымаць жывёлу.

Г.Станкевіч

МОВА – ДУША НАРОДА

МІНІСТР АДУКАЦЫІ: “Я ПАЖАДАЎ БЫ, КАБ ВУЧНІ ВЫБІРАЛІ БЕЛАРУСКУЮ...”

Хутка 1-га верасня, і 132 першакласніка з Бешанковіцкага раёна ўпершыню пойдучы ў школу. І большая частка з іх пачне вучыцца на расейскай мове. Такая ўжо “традыцыя” склалася ў Бешанковічах.

Толькі ці маюць рацыю тыя, хто аддае перавагу адукацыі на расейскай мове?

Міністр адукацыі Сяргей Маскевіч выказаў 15 жніўня на прэс-канферэнцыі ў Мінску такое меркаванне: “Вывучанне школьных прадметаў на беларускай мове прынесла б толькі карысць і вучням, і радзіме наогул. Асабіста я пажадаў бы, каб вучні выбіралі мовай вывучання школьных прадметаў беларускую, — адзначыў ён. — Мне здаецца, гэта было б вельмі добра і для Беларусі, і для іх саміх. На сваіх сустрэчах

рознага ўзросту я звяртаю ўвагу загадчыкаў розных аддзелаў адукацыі, кіраўнікоў абласных упраўленняў на тое, каб яны праводзілі нарады і размаўлялі з бацькамі, выкладчыкамі на конт таго, каб весці працу па большым ужыванні беларускай мовы, агітавалі размаўляць на ёй сваіх дзяцей”.

Аднак, дадаў міністр, выбіраць, на якой мове вучыцца, — гэта асабістае права кожнага вучня.

Згодна з Кодэксам аб адукацыі, «дзяржава гарантуе грамадзянам права выбару выхавання і навучання на адной

з дзяржаўных моваў Беларусі і стварае умовы для рэалізацыі гэтага права». На практыцы ж падставай для таго, каб стварыць беларускамоўную групу ў садку ці клас у школе, з’яўляецца наяўнасць 20 адпаведных заяваў ад бацькоў дзяцей з аднаго мікрараёна.

Дакументы, неабходныя для прыёму ў першы клас:

1. Заява бацькоў або законных прадстаўнікоў дзіцяці з указаннем мовы навучання.

2. Медыцынская даведка.

3. Арыгінал і копія пасведчання аб нараджэнні дзіцяці.

ШКОЛЬНАЕ ЖЫЦЦЁ

НАВУЧАЛЬНЫ ГОД ПАЧНЕЦА 31-ГА ЖНІЎНЯ

Праз некалькі дзён прагучыць першы званок ва ўстановах адукацыі вобласці, работнікі якіх нямала папрацавалі, каб добра падрыхтавацца да 1 верасня. З абмеркавання гэтага моманту пачалася традыцыйная прэс-канферэнцыя начальніка ўпраўлення адукацыі аблвыканкама Івана Шчурка.

Ён адзначыў, што гатоўнасць школ і дашкольных устаноў да новага навучальнага года правяралі камісіі, у склад якіх уваходзілі педагогі, прадстаўнікі органаў мясцовай выканаўчай улады, супрацоўнікі МНС, цэнтраў гігіены і эпідэміялогіі і іншыя спецыялісты. Асабліва ўвага звярталася на стан харчаблокаў, спартыўных залаў і пляцовак, стадыёнаў, цеплавых пунктаў, пажарнай бяспекі. Па стане на 19 жніўня былі падпісаны пашпарты гатоўнасці ў 99,5 адсотка устаноў.

Асобныя недахопы адзначаны ў сямі ўстановах, да 28 жніўня яны павінны быць ліквідаваны. На выкананне рамонтных работ з бюджэту патрачана больш за 124 мільярдаў рублёў, якія пайшлі на абнаўленне дахаў, інжынерных сетак, аконных блокаў, замену лямпаў на энергазберагальныя. Капітальна адрамантаваны 48 аб’ектаў, у 465 праведзены бягучы рамонт. Прыемна, што істотную дапамогу аказалі ўзфэі і спонсары – з пачатку года такая падтрымка склала больш за 6 мільярдаў рублёў.

У гэтым годзе вялося будаўніцтва 11 аб’ектаў. Даканца года плануецца ўвесці ў строй спальны корпус на 200 месцаў з харчаблокам ў Лужаснянскім кадэцкім вучылішчы, дзіцячыя дашкольныя ўстановы ў мікрараёнах Медцентр Віцебска і Аэрапорт Полацка, па адным жылым доме для сем’яў, якія выходзяць дзяцей-сірот, дзяцей, якія засталіся без апекі бацькоў, у гарпасёлку Ула Бешанковіцкага раёна і Талачыне. Паколькі новыя мікрараёны інтэнсіўна развіваюцца, у 2013 годзе працягнецца будаўніцтва дзіцячага сада-ясляў ў мікрараёне Білева-2 у Віцебску, мікрараёне № 5 у Оршы і ўстановы цалкам новага тыпу ў Наваполацку – гэта будзе яслі-сад – пачатковая школа. Таксама запланавана ўзвядзенне плавальнага басейна ў дадатак да сярэдняй школы № 46, школы на 1020 вучняў у Білева-2 і базавай школы ў вёсцы Літусава Сенненскага раёна.

1 верасня ў школы прыйдуць больш за 108 тысяч дзяцей, у дашкольныя ўстановы – каля 48 тысяч. Іх сустрэнуць 14 тысяч педагогаў, з якіх амаль 78 адсоткаў маюць першую і вышэйшую катэгорыі, 93 працэнты – вышэйшую адукацыю. Вобласць цалкам забяспечана кадрамі, прыбудзе і маладое папаўненне – 720 выпускнікоў ВНУ і педкаледжа. Вядома, ёсць і некаторыя складанасці.

Іван Антонавіч спыніўся на падрыхтоўцы настаўнікаў замежнай мовы. Сістэма агульнай сярэдняй адукацыі ў дадзены момант патрабуецца больш за 180 такіх спецыялістаў. Аднак выпуск ВДУ імя П.М. Машэрава склаў усяго 82 выкладчыкі замежных моў. Праблема вырашаецца за кошт перападрыхтоўкі і працягу працоўных адносінаў з педагогамі, якія дасягнулі пенсійнага ўзросту. Начальнік ўпраўлення адукацыі назваў іх “залатым фондам”, на які заўсёды можна абaperціся. І ў бягучым навучальным годзе ўсе прадметы будуць выкладацца ў поўным аб’ёме.

Журналісты пацікавіліся тым, як забяспечана сістэма адукацыі падручнікамі.

– Да новага навучальнага года запланавана выдаць 193 найменні падручнікаў, – адзначыў І.Шчурок. – Да 1 верасня мы атрымаем 132 з іх. У верасні-лістападзе паступяць другія часткі новых падручнікаў, а таксама падручнікі і дапаможнікі, выпуск якіх запланаваны на больш познія тэрміны.

Падчас прэс-канферэнцыі абмяркоўвалася і такая тэма, як арганізацыя харчавання. У мінулым годзе 57 працэнтаў навучэнцаў агульнай сярэдняй адукацыі атрымлівалі бясплатнае гарачае харчаванне, у сельскіх школах – усё вучні. Прадугледжваюцца меры па патанненню школьных сьняданкаў і абедар – ўсталёўваюцца прамыя сувязі з вытворцамі, сельгасарганізацыямі, а таксама развіваецца ўласная нарыхтоўчая база. У новым навучальным годзе

плануецца назапасіць каля 1500 тон бульбы і агародніны, значную колькасць яблыкаў, што дазволіць разнастаіць і пашырыць меню ў школьных сталовых. Да кожнай сельскай ўстановы адукацыі даведзены планы па нарыхтоўцы плодаагароднінай прадукцыі.

Спыніўся Іван Антонавіч і на навінах, якія чакаюць педагогаў, навучэнцаў і бацькоў з 1 верасня. Віцебская вобласць была ў ліку тых, хто адстойваў сістэму профільнай адукацыі. У мінулым годзе ў Глыбокім прайшоў рэспубліканскі семінар, падчас якога таксама вывучалася гэтае пытанне. І ў новым навучальным годзе ў школы вяртаюцца профілі. Дзесяцікласнікі будуць вывучаць асобныя прадметы на павышаным узроўні па фізіка-матэматычным, хіміка-біялагічным і грамадазнаўчым напрамках. Як вядома, большая ўвага будзе надавацца фізічнай і спартыўнай падрыхтоўцы школьнікаў, іх аздараўленню, таму ў тыднёвы расклад ўводзяцца два ўрокі і адзін факультатывны занятак па прадмеце “Фізічная культура і здароўе”. Адзнакі за ўсе тры гадзіны будуць выстаўляцца ў журнале. Курс “Асновы бяспекі жыццядзейнасці” зноў стане абавязковым для вывучэння. Змяняецца колькасць гадзін на стаўку для асобных катэгорый: для педагогаў школ, гімназій, устаноў дадатковай адукацыі яна будзе 20 гадзін, для сістэмы прафесійна-тэхнічнай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі складзе 800 гадзін у год (раней было 720).

На заканчэнне размовы начальнік ўпраўлення адукацыі аблвыканкама павіншаваў усіх з пачаткам новага навучальнага года і паведаміў, што ён пачнецца 31-га жніўня, калі пройдучы святочныя ўрачыстыя лінейкі. 1 верасня – выхадны, 2-га – першы ўрок “Як ты сэрцу міла, дарагая Беларусь”. Першакласнікам па традыцыі будуць уручаны падарункі ад кіраўніка дзяржавы.

Ларыса Волкава
Віцебчы

АБ’ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Наша газета стала размяшчацца на партале <http://kamunikat.org>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спамаваць са старонкі: <http://kamunikat.org/kryvinka.html> яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

• Калі парушаны вашы правы спажываўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».

Г.Станкевіч

КАЛІЙНАЕ ПЫТАННЕ

ФРАНКЕНШТЕЙН. БЕЛОРУССКИЙ ВАРИАНТ

Беспрецедентный - такое определение часто звучало вчера в связи с арестом гендиректора «Уралкалия» Владислава Баумгертнера. И с этим не поспоришь. Использовать встречу с премьер-министром в качестве «наживки», дабы заманить подозреваемого на свою территорию - это беспрецедентно. И невозможно ни в одной нормальной стране

В любой нормальной стране Мясникович уже через полчаса с момента, когда на лентах информагенств появилось сообщение о аресте его гостя, объяснялся бы со СМИ. И по результатам этих объяснений либо сам писал заявление об отставке, либо снимал бы руководство спецслужб, которое допустило, чтобы глава правительства вел переговоры с человеком, подозреваемым в совершении серьезных преступлений.

У нас не наступило ни того, ни другого. У нас все по особому. Ибо кто такой Мясникович? Формально второе лицо в государстве? Не смешите. И ребенок знает, кто у нас главный, а остальные так - статисты и писарчуки.

А какой у статиста может быть имидж? Ему сказали - он сделал. И все довольны.

Поэтому не будем о Мясниковиче.

За свою долгую полити-ческую жизнь Александр Лукашенко многократно шел «ва-банк», и все привыкли, что у него всегда все получается. А даже если не получается, то услужливый

агитпроп путем длительной и непрерывной атаки на умы сограждан убедит всех, что Александр Григорьевич в очередной раз разложил на лопатки весь мир.

Поэтому большинство не сомневается, кто выйдет победителем из очередной схватки.

Тем временем ситуация сложилась достаточно однозначная.

Один из влиятельных российских бизнесменов был заведен на территорию союзнического государства. Провел переговоры с его властями, а когда их результаты неудовлетворили принимающую сторону, был арестован и обвинен в совершении преступления.

Если бы договорились, никто никого бы не арестовывал. Не договорились. Арестовали.

И как не крути, а арест руководителя компании, которая только за 2012 год заработала 3 950 млн. долларов, - это удар по российским интересам и однозначный вызов Кремлю.

Однако Россию не жалко. Она поддерживала Лукашенко вот уже 19 лет. Когда его власть

шаталась, Кремль всегда протягивал ему руку помощи. Политик Лукашенко и созданная им политическая система - это во многом российский продукт.

И сейчас этот продукт дал звучную пощечину своему создателю. Сюжет прямо, как у Мэри Шэлли.

«Урри, Урри, где у него кнопка?»

- вопрошал известный персонаж популярного фильма из моего детства. Нечто подобное сейчас думают и в Кремле.

Так есть ли у Лукашенко кнопка? И знает ли Владимир Путин, где она находится? Или все наоборот. И это Лукашенко и его силовые структуры как раз сейчас нащупывают эту самую кнопку у Кремля?

Ответ на эти и другие вопросы мы получим уже скоро.

А пока Следственный Комитет учится безошибочно склонять фамилию Баумгертнер, сам господин Баумгертнер знакомится с особенностями белорусской пенитенциарной системы, а господин Мясникович готовится к новым встречам.

Ему еще со столькими надо встретиться!

Андрей Почобут

ПАЛІТЫЧНЫ ВЯЗЕНЬ

ЗМІЦЕР ДАШКЕВІЧ: НЕ КАЛЫМА — І ДЗЯКУЙ БОГУ

Па вызваленні 28 жніўня з гарадзенскай турмы Зміцер Дашкевіч адказаў на некалькі пытанняў журналістаў.

— *Якія самыя цяжкія моманты былі за час зняволення?*

— Якія самыя цяжкія? (усміхаецца). Самыя складаныя, калі два кешары па этапу цягнуш, а так усё проста.

— *Ці змяніла Вас турма?*

— Трэба, каб людзі паглядзелі ды ацанілі. Я ж не магу сябе сам ацаніць. Я б хацеў усім падзякаваць за падтрымку, за лісты, за малітвы. Гэта самае важнае для чалавека, які знаходзіцца ў турме.

— *Ці лёгка было вытрымаць той ціск, што аказваўся на Вас у турме?*

— Усё адносна. Цяжка не цяжка. Ведаецца, не так яно, каб і проста, але і не Калыма. Ну і дзякуй Богу.

— *Не зламалі Вас?*

— Я збіраюся займацца тым жа, чым займаўся. Буду рабіць тое, што рабіў да турмы.

— *Вы ж ведаеце, што шмат людзей з'ехалі з краіны.*

— Я нікуды не еду.

— *Якое было стаўленне іншых вязняў?*

— Заўсёды і ўсюды вельмі добра падтрымлівалі. У некаторых месцах былі такія спробы адміністрацыі

выкарыстоўваць зняволеных, каб яны нешта ажыццяўлялі. У турме заўсёды знойдуцца людзі, якія гатовыя зарабіць сабе ўмоўна-датэрміновае. Я іх разумею, калі 20–25 гадоў тэрмін, то будучы рабіць усё, што скажа адміністрацыя. Хаця нават у адміністрацыі ёсць розныя людзі, ёсць тыя, што чытаюць незалежныя СМІ. Нехта мог словам падтрымаць, нехта заварыць гарбаткі, нехта яблык. Я не магу сказаць, хто гэтыя людзі. Але будзе час, што скажу.

“Наша Ніва”

СМЯРОТНАЕ ПАКАРАННЕ

СУД У ЧАРГОВЫ РАЗ АДМОВІЎСЯ РАЗГЛЯДАЦЬ СКАРГУ

Калегія па грамадзянскіх справах Мінскага гарадскога суда разгледзела прыватную скаргу Любові Кавалёвай і Таццяны Казяр – родных расстралянага Уладзіслава Кавалёва, абвінавачанага ў здзяйсненні тэракту ў метро Мінска.

Родныя Кавалёва абскарджалі адмову суда Кастрычніцкага раёна г. Мінска ва ўзбуджэнні грамадзянскай справы па іх скарге на адмову прадаставіць інфармацыю пра месца пахавання Уладзіслава.

Калегія пакінула без задавальнення прыватную скаргу Любові Кавалёвай і Таццяны Казяр. Суддзя Аксана Будоўская пагадзілася з высновамі суда Кастрычніцкага раёна Мінска аб тым, што разгляд дадзенага звароту не падведмасны агульным судам Беларусі.

Па словах адваката Кавалёвай

і Казяр Сяргея Галубка, у дадзеным выпадку парушана канстытуцыйнае права кожнага на судовую абарону. Адвакат таксама адзначыў, што ў чарговы раз беларускія суды падцвердзілі сваё нежаданне выконваць рашэнне Камітэта па правах чалавека – органа, прадугледжанага Міжнародным пактам аб грамадзянскіх і палітычных правах, міжнароднай дамовай, якую Беларусь ратыфікавала і абавязалася выконваць.

Паводле адваката, рашэнне будзе абскарджана ў наглядным парадку, а таксама будучы

прыняты меры на міжнародным узроўні, каб дабіцца выканання рашэння Камітэта па правах чалавека ААН, і каб родныя даведаліся праўду пра месца пахавання сына і брата.

Скарга Любові Кавалёвай і Таццяны Казяр па справе Уладзіслава Кавалёва была разгледжана Камітэтам па правах чалавека ААН. Камітэт прызнаў, што было парушана права на жыццё і прызнаў парушэнне права на атрыманне цела забітага сваяка і інфармацыі пра час і месца яго пахавання.

<http://spring96.org/be/news/65430>

НАША ЎЛАДА

КОЛЬКІ САЛДАТ Ў ЛУКАШЭНКІ?

3 грашыма ўсё горш, і таму уладам Беларусі давядзецца эканоміць нават на арміі. Такая, калі зняць камуфляж, падаплёка налады па пытаннях узброеных сіл, якое Аляксандр Лукашэнка правёў 20 жніўня.

У прыватнасці, прэзідэнт і галоўнакамандуючы заявіў, што варта працягнуць працу па аптымізацыі структуры і скарачэнні колькасці ўзброеных сіл.

Войска будуць скарачаць і далей

Пры гэтым прагучала, што цяпер у складзе ўзброеных сіл - каля ста тысяч чалавек. Лічба выклікала здзіўленне ў нашых ваенных экспертаў. Так, Аляксандр Алесін у каментары для Naviny.by палічыў яе звычайнай для беларускага афіцыйнага лідэра гіпербала. На самай справе колькасць айчыннага войска даўно зрэзалі ніжэй гэтага паказчыка.

Па дадзеных іншага суразмоўцы Naviny.by - кіраўніка аналітычнага праекта Belarus Security Blog Андрэя Паротнікава, сёння штатная колькасць беларускіх нд - 48 тысяч ваеннаслужачых і 12 тысяч асоб грамадзянскага персаналу, рэальная ж яшчэ менш за кошт некамплекту.

Паротнікаў шкадуе, што гаворка ідзе не аб рэфармаванні арміі, а аб далейшым банальным скарачэнні, пры тым што «часы скарачэнняў прайшлі, і ўжо даўно проста няма чаго скарачаць». Прычына ж такога прымітыўнага падыходу, як мяркую эксперты, прازیрая: «Грошай няма і не прадбачыцца».

Пры гэтым аналітык не згодны, што на забеспячэнне абараназдольнасці няма рэсурсу: велізарныя сродкі, у прыватнасці, былі патрачаныя на летаўнікі «Дажынкi» ў Горках і яшчэ невядома колькі прыйдзеца выдаткаваць на рамонт таго, што там ужо пасыпалася. «Беларусь у стане сябе абараніць, і грошы ў краіне ёсць, пытанне ў прыярытэтах і эфектыўнасці расходавання сродкаў», - рэзюмуе Паротнікаў.

На табе, нябожа, што нам не гожа!

І ўсё ж больш падобна на тое, што беларускія фінансы прыпадабняюцца Трышкіну каптану. Улада ліхаманкава мяркую, што б каму сплавіць. Вось адзін з сімптомаў: на нарадзе Лукашэнка загадаў прадаваць лішкі прадукцыі ваеннага прызначэння, «якія нам у прынцыпе не патрэбныя ў сувязі з тым, што ідзе мадэрнізацыя ўзброеных сілаў». Карацей, на табе, нябожа, што нам ня гожа! «Падобна на тое, што гэта пошук грошай ужо не толькі для войска, але і ў прынцыпе для бюджэту», - мяркую Алесін.

Аднак на гэтай справе Мінск відавочна шмат не наварыць. Залатыя часы распродажы велізарных запасаў савецкага ўзбраення прайшлі. Рэшткі невялікія, да таго ж іх трэба прыводзіць у таварны выгляд, ды і паквапіцца на такое дабро могуць хіба што адсталыя рэжымы трэцяга свету, у якіх

у кішэнях, як правіла, гуляе вецер.

Рэальна якія-такі даход можа даць продаж бамбавікоў Су-24, знішчальнікаў Су-27, кажа Алесін. Астатняе - існае дробязь, «тандэт» дадае эксперт: «3-за пары дзіравых танкаў і БРДМаў, за якія выручыш нават не сотні, а толькі дзiesiąткі тысяч даляраў, няма сэнсу пэцакацца».

Што ж тычыцца самалётаў, то, па грубым прыкідках, можна наскрэбці на продаж тузін, а то і больш састарэлых, распрацаваных ў СССР яшчэ ў 60-х гадах Су-24. Таксама ў мінулым годзе былі выведзены з эксплуатацыі ў айчынных ВПС 14 Су-27. Іх можна адрамантаваць і мадэрнізаваць на авіярамонтным заводзе ў Баранавічах. Але гэта таксама затраты. У выніку ж за Су-27 атрымаецца выбавіць максімум па 5-7 мільёнаў даляраў, Су-24 давядзецца прадаваць яшчэ танней, мяркую Алесін...

Чужыя базы - як стрэмкі
Але чым далей, тым складаней вырашаць з Расіяй пытанні такім саматужным спосабам. Масква таго і глядзі прыбярэ да рук і сам МКЗТ. Тым больш не наскрэбці грошай на куплю сучасных баявых самалётаў. І наогул, мадэрнізацыя беларускага войска - пад вялікім пытаннем. Памятаецца «Вяселле ў Малаўцы»: «У пана атамана няма залатога запаса».

Тым часам, як бачым, расейцы вырашаюць пытанне «абароны саюзных межаў» у фірмовым стылі - прыходзяць на беларускую зямлю са сваёй зброяй. Абцяжарэнні даць С-300 кормяць які год, а вось месца для сваёй авіябазы пад бокам у НАТА падабралі ў дзіўнай спрытнасці.

Прадбачу рэпліку: а што тут такога, бо і натаўскія суседзі Беларусі выкарыстоўваюць для сваёй абароны замежную авіяцыю! Сапраўды, неба Балтыі патрулююць знішчальнікі іншых краін альянсу, Польшча размяшчае ў сябе амерыканскія F-16.

Розніца, аднак, у тым, што ў стасункаў Расеі з Беларуссю - цяжкі імперскі бэкграўнд.

І не толькі з Беларуссю. Успомніце вайну з Грузіяй. Паглядзіце, як прэсінгуюць сёння накіраваную на еўрапейскую інтэграцыю Украіну.

Тэрыторыю ж на захад ад Смаленска Масква традыцыйна разглядае як свой стратэгічны плацдарм. Незалежнасць «сінявокай малодшай сястры» амаль усім пагалоўна у расійскіх элітах уяўляецца гістарычным непаразуменнем.

І калі калі-небудзь Беларусь абярэ іншы шлях развіцця, то ваенныя аб'екты ўсходняй суседкі могуць стацца ў гнілую стрэмку. (скарочана)

Аляксандр Класкоўскі
Чытаць цалкам: naviny.by

НАША КУЛЬТУРА

ГУТАРКА З УЛАДЗІМІРАМ АРЛОВЫМ:
МАЯ ДОЛЯ НЕЎМІРУЧАСЦІ

25 жніўня пісьменніку і гісторыку споўнілася 60 гадоў. Напярэдадні ён адказаў на некалькі пытанняў «Нашай Нівы».

«Наша Ніва»: Ці будзеце Вы адзначаць 60-годдзе? Увогуле, у Вас прынята адзначаць дні нараджэння? Калі так, то мо ўздаеце самыя памятны з іх і самыя памятны падарунак

Уладзімір Арлоў: Зрабіць выгляд, быццам нічога не здарылася, было б не зусім памужчынку. Прыход на свет — галоўная падзея жыцця. Цяжка не пагадзіцца з Платонам: нараджэнне ёсць той доляй неўміручасці і вечнасці, якая надзеная смяротнай істоце.

Мне даводзілася сустракаць гэты дзень і на самоце, і ў вандроўцы далёка ад дому, але я ніколі не забываю яго адзначыць — хаця б няспешнай размоваю з самім сабой.

З гадамі чалавек нібыта ўсё бліжэйшы да багоў, герояў і дэманаў, і людзі цікавяць яго ўсё менш. Пакуль што не магу сказаць тое пра сябе. Прынамсі, людзі працягваюць цікавіць мяне, і некаторых з іх я хачу абавязкова ў апошнія жнівеньскія дні ўбачыць.

Дадам, што з 2008 я адзначаю і другі свой дзень нараджэння — 6 лістапада. Тады я — ужо з інфарктам і тромбам, што затаіўся ў адной з артэрыяў — нейкім дзівам даляцеў з Лондана, дзе быў на канферэнцыі і, дарэчы, выступаў на тэму “Сыход паэта з яснай явы. Версіі Купалавай смерці”, і ў Мінску адразу трапіў у рэанімацыю. Кардыяхірург Алег Паланецкі вярнуў мне адабраны рэаніматалагамі тэлефон і даў дзесяць хвілін да пачатку тэрміновай аперацыі. Па дарозе ў аперацыйную, я думаю, што, калі сёння ўсё скончыцца тут, даведаюся, што дзеецца там. Не вельмі, прызнаюся, такая думка суцяшала, але літарацкі інстынкт, тым не менш, прымушаў запамінаць усе дэталі.

У Віславы Шымборскай ёсць пераствораны Андрэем Хадановічам верш «Заўтра без нас»:

...Наступны дзень абячае быць сонечным, хоць тым, хто будзе жыць далей, яшчэ спатрэбіцца парасон. Як бачыце, парасон мне дагэтуль патрэбны...

«НН»: Я ведаю, што кожнае лета Вы выпраўляецеся на беларускія выспы. Чаму на іх, а не на Мальту, Кіпр ці Тэнэрыфе?

УА: Выспа павінна быць бязлюднай. Тады, калі высаджваецца нашая сябрына, там — няхай усяго на пару дзён — утвараецца свой, заўсёды непаўторны свет, у якім мы ўсе разам сапраўды ляцім да зор.

Я бываў на Кіпры, але на Асвейскай выспе, далібог, спадабалася больш (міжіншага, гэта адзінае ў нас месца, дзе здараецца фата-маргана) Хіба ў Ларнацы або Лімасоле да вас прыйдзе знаёміцца сям’я ваўкоў? А тамтэйшыя вялізныя здзічэлыя сады! Калісьці з выспы выселілі на бераг цэлую вёску — каб нарэшце ўсталяваць у ёй савецкую ўладу. Але засталіся сады, падмуркі, магілы. І, вядома, душы былых астраўлянаў. Мне там увесць час прыходзілі на памяць «Марсіянскія хронікі» Рэя Брэдберы. Мо і з тае прычыны, што ярка пад час нашага падарожжа адбылося амаль поўнае зацменне Месяца. Ноч пасля зрабілася такой светлаю, што я а другой гадзіне чытаў на беразе свежы нумар “Arche”.

«НН»: Раней Вы казалі, што твор «Незалежнасць — гэта...» самы папулярны сярод тых, што просяць прачытаць на сустрэчах. А Вы лічыце, што незалежнасць — гэта ўжо назаўсёды, ці яе трэба працягваць пільнаваць?

УА: Незалежнасць — гэта назаўсёды найвялікшая каштоўнасць для нацыі, бо без яе нацыя незольная выканаць сваю гістарычную місію ці, калі хочаце, Божае наканаванне.

Ад нашай жа незалежнасці кожны дзень адшчыкваюць па драбку, а часам і адгрызаюць цэлы шмат.

Незалежнасці не будзе без гістарычнай памяці, а цяперашняя ўлада будзе «лінію Сталіна» ды яе філіялы, не «плануючы» ставіць помнік Каліноўскаму. Незалежнасці не будзе без мовы, а няўхільна скарачаецца беларускамоўнае навучанне. Я выдатна разумею, што Беларусь ніколі не была і не будзе моналінгвістычнай, гэтакасама як не была і не будзе монакультурнай і монаканфесійнай. Але ж мы ёсць сведкамі штодзённай дыскрымінацыі менавіта мовы тытульнай нацыі.

Днямі тэлефаную ў даведку ў аэрапорт, і з таго боку дзяўчо зусім не аграеіўна, а разгублена просіць гаварыць па-руску, бо баіцца нешта няправільна адказаць: не ведае, што за месяцы жнівень і верасень, перапытвае пра няздзелю. І раптам пачынае прабацацца: а дзе яна магла вывучыць мову, калі школа руская, радыё па-руску, тэлебачанне па-руску?

Дарэчы, пра тэлебачанне. Колькі мы чулі пра новы беларускамоўны канал! Усе абяцанкі аказаліся цынічнай хлуснёй. Можна дзень пры дні раз-пораз уключаць «Беларусь-3» і не сустрэць нічога ні беларускамоўнага, ні наогул беларускага хаця б тэматычна. Затое вас чакаюць здзеклівыя неспадзяванкі. Ідзе мультык паводле казкі Уладзіміра Караткевіча «Чортаў скарб»: цітры праплылі па-беларуску, а фільм дубляваны на рускую мову...

Але не дачакаюцца. Мова перажыве і цяперашнюю хвалю русіфікацыі.

«НН»: І апошняе. Што б самі пажадалі сабе на гэты дзень нараджэння?

УА: Паспеець, пакуль не сустрэнуцца канцы маёй бяскончасці. (скарачана)

Гутарыў **Зміцер Панкавец**

КУПЛЯЙЦЕ БЕЛАРУСКАЕ...

«НЯХАЙ ПРАДАЮЦЬ БЕЛАРУСКІЯ
ПАНЧОХІ, ШКАРПЭТКІ!»

Пракаповіч лічыць абавязковым выкананне ІП патрабаванняў тэхрэгламенту Мытнага саюза аб бяспецы прадукцыі лёгкай прамысловасці.

"Прадпрымальнікі ўздымаюць пытанне пра гэта тэхрэгламенце, заяўляюць, што па ім немагчыма працаваць. А як можна без элементарных дакументаў прадаваць прадукцыю, якая тычыцца бяспекі жыцця і здароўя чалавека? Калі яны кажуць, што так не могуць працаваць, няхай гандлююць беларускай прадукцыяй, няхай прадаюць беларускія панчохі, шкарпэткі", - заявіў Пётр Пракаповіч на пасяджэнні Савета па развіцці прадпрымальніцтва, перадае "Інтэрфакс".

Віцэ-прэм'ер адзначыў, што ўрад прадаставіў ІП істотныя льготы і камфортныя ўмовы па пераходзе на працу па новых правілах. Акрамя таго, працягнуў ён, сёння ў Беларусі атрымліваюць развіццё не рынкавыя формы гандлю, а буйныя гандлёвыя сеткі.

"Сёння не тая сітуацыя, што была 20 гадоў таму. У нас створаны буйныя гандлёвыя цэнтры, сеткі, і ў наступнай пяцігодцы колькасць гандлёвых плошчаў на душу насельніцтва будзе, як у Еўропе. Калісьці скончыцца час, што людзі будуць ісці за

таварамі на рынак", - сказаў Пракаповіч.

У сувязі з гэтым ён прапанаваў ІП, якія сёння займаюцца гандлем на рынках, "падумаць пра тое, чым займацца далей, ісці ў іншыя сферы - у турызм, аказанне паслуг, вытворчасць".

"Любое аб'яднанне - гэта страта часткі незалежнасці і праца па агульных правілах. Гэта карысць для ўсіх, калі і ў Беларусі, і ў Расіі, і ў Казахстане ёсць адзіныя правілы", - падкрэсліў віцэ-прэм'ер.

www.charter97.org/ru/news/2013/8/23/74445/

ПЕРШАЯ АСОБА

ПОСЛЕДНЕЕ
ПРЕЗИДЕНТСКОЕ
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ.
ХРОНИКА

"Больше шальных денег в спорте не будет. Показал результат - получи бешеные деньги. Нет результата - нет денег", - это 18 августа президент чиновнико-спортсменам.

"Нет больше шальных денег. Я говорю это и сельчанам, и промышленникам, и другим. Не потому, что у нас нет денег - денег в стране хватает, но деньги надо зарабатывать. Тогда у нас не будет ни паник, ни катаклизмов, ни кризисов, ни авралов", - а это в сентябре 2011 года и тоже спортсменам.

"Денег шальных больше не будет. В случае достижения хороших результатов - получите еще какую-нибудь премию, результата не достигнете - возвращайте деньги. Я с вас спрошу за результат", - это в мае 2011 года конечно, спортсменам.

"Надо многим готовиться и к тому, я это публично сегодня объявляю, что шальных денег в спорте больше не будет. Только за конкретный результат", - это в августе 2012 года спортсменам же.

"Я не хотел бы, чтобы это совещание превратилось в очередное выбивание денег для спортивных организаций, клубов и спортсменов. Вот это выкиньте сразу из головы, этого не будет", - это в январе 2013 года последнее президентское предупреждение спортсменам. И я, вроде, дословно знаю, что президент скажет на следующих пяти спортивных совещаниях....

Помимо спорта "шальных денег" уже много много лет уже не будет у: сельского хозяйства, строителей, учёных, губернаторов и прочих. Особенно у крестьян, да:

• «Никто лишних денег из бюджета не получит», - это сельчанам в апреле 2004-го

• "Больше раздачи денег «огулом» не будет! Её уженет, этой раздачи. Я требую это сделать, но за счет производительности труда. Потому что денег уже никто не напечатает", - это им же в ноябре 2006.

• "Проедать деньги больше не будем. Это крестьяне должны себе четко усвоить. И не надо ждать, что мы эти деньги будем раздавать. Лишних денег нет", -- туда же в июле 2007-го.

• "Главный смысл корректировки в том, что шальных денег больше не будет. Никто вваливать в экономику и сельское хозяйство, как прежде, бешеных денег не будет", - тем же сентябрь 2011-го.

• "Шальных денег нет, никто вам деньги со стороны не даст, тем более, не напечатает", - а это уже губернаторам в июне 2012-го.

• "Еще раз подчеркиваю: никаких шальных денег быть не должно. У нас экономика работает нормально, она может себя обеспечивать", - и главе Нацбанка, в июле 2012 года

• «Никаких шальных денег нет и никаких излишеств быть не должно» - снова сельчанам, в апреле 2013-го.

Теперь каждый из вас может составить идеальную президентскую речь по итогам совещания по.... здесь впишите сами. Например так:

"Шальных денег больше не будет. Выкиньте сразу из головы. Деньги надо заработать. Покажите результат - и будут бешеные деньги. Я спрошу за результат." Аминь.

Виктор Малишевский

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

АПАЗІЦЫЯ БУДЗЕ
ЎВАЖЛІВА НАЗІРАЦЬ
ЗА МЯСЦОВЫМІ
ВЫБАРАМІ

Намеснік старшыні Руху "За Свабоду" Юрась Губарэвіч паведаміў БелаПАН, што ў межах кампаніі "За справядлівыя выбары" пяць апазіцыйных арганізацый маюць намер вылучыць 1,5 тысячы назіральнікаў.

Пагадненне аб сумесным назіранні падпісалі Рух "За Свабоду", кампанія "Гавары праўду!", Партыя БНФ, Беларуская сацыял-дэмакратычная партыя (Грамада) і аргкамітэт па стварэнні партыі "Беларуская хрысціянская дэмакратыя".

Губарэвіч паведаміў, што ўпершыню кампанія "За справядлівыя выбары" была рэалізавана ў форме міжпартыйнага пагаднення на парламенцкіх выбарах 2008 года, пасля праводзілася на прэзідэнцкіх выбарах 2010

года і парламенцкіх 2012-га. "У адрозненне ад папярэдніх кампаній на маючых адбыцца мясцовых выбарах асноўны акцэнт было вырашана зрабіць на працы назіральнікаў у тых акругах, дзе ёсць кандыдаты, якія прадастаўляюць структуры, якія падпісалі пагадненне", - сказаў ён.

Губарэвіч таксама паведаміў, што пагадненне аб удзеле ў кампаніі "За справядлівыя выбары" адкрыта для падпісання ўсіх арганізацый, якія дзейнічаюць на тэрыторыі Беларусі.